

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Macherentini Societatis Iesv Theologi,
Explanatio Catechismi Catholici**

Macherentinus, Johannes

Colon., 1612

Articvlvs Dvodecimvs. Et Vitam Æternam Amen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39397

scædatur, eo maculis deterfis nitidiùs splendet: sic corpus humanum, quo Christi amore grauiora sustinet, minusque externo ornatu curatur, eo capacius redditur æternæ gloriæ.

Tertiò, discimus hic seriò experiri quid corpus possit sustinere, an ieiunia, frigora, ardores aliaque id genus in commoda. Hæc enim sufferenda erunt post resurrectionem corporum, & quidem grauissimè atq; atrocissimè illis, qui corporis curam in hac vita nimiam susceperunt.

ARTICVLVS DVODECIMVS.
ET VITAM ÆTERNAM
AMEN.

*Articulus de vita æterna, cur vltimo loco
positus est?*

PRimò, vt eius frequentem memoriam repetamus, sicut illorum verborum consueuimus, quæ ab amico discedente audimus postrema.

Secundò, quia re ipsa omnium postrema futura est hæc vita æterna, quando *nouissimè* 1. Cor. 15. *destruetur mors.*

Tertiò, quia in hac vita æterna est vltimus finis, ad quem à Deo Patre creati sumus, atque à Deo Filio redempti. Quamobrem statim initio in primo articulo, qui de

F 4 Patre

Patre agebat, facta est cœli mentio, (Creatorem cœli & terræ) & in sexto similiter, de ascensione Filij, qui nobis passione sua viam ad cœlum, seu vitam æternam munivit; in quod deniq; cœlum Spiritus Sancti benignitate ingrediemur. Discimus itaque ad hanc vitam æternam actiones omnes, & studia nostra referre, sicut ad eandem referuntur omnes præcedentes articuli, operaque omnia Patris & Filij & Spiritus Sancti.

Quartò, vt iucunda clausula symbolum concluderetur, & nos hac promissione tam liberali & eximia ad virtutem excitaremur.

Nunquid & fide tenemus infernum esse?

De inferno, alijsque, quæ minas, aut acerbiter præ se ferunt, nihil in symbolo dicitur, nisi quatenus CHRISTVS descensu suo Patres inde eduxit, pijsque infernum clausit; non quidem quod illa fide tenenda non sint, sicut beneficia & promissiones; sed primò quidem, ne lex Christiana videretur lex esse terroris, & seruitutis. Deinde verò, quia homini adulto necessaria non est inferni cogitatio, si amore cœlestis Patriæ, vitam suam Christo conformem reddat. Illis solis ob oculos ponendæ sunt pœnæ secuturæ, qui Dei beneficijs, & charitate ad virtutem non inducuntur.

Quod

Quod est aeterna vita nomen?

Suprema hæc fœlicitas in cœlis nobis parata, quod vno nomine comprehendi non possit, varijs nominibus quasi per partes explicatur.

Primò, Regnum cœlorum: quia summa *Matth. 5.* libertate, dignitate, potentia gloria, bonisq; omnibus sancti, ceu Reges, qui in regno sunt potiores, perfruuntur.

Secundò, Regnum Christi & Dei: quia *Ephes. 5.* pacatissimè Deus omnia moderabitur, deuictis hostibus, carne, dæmone & mundo, qui nos mortales non rarò ab obedientia Dei reuocarunt.

Tertiò, Paradisus: propter summam bonorum omnium affluentiam, qua sancti *Luce. 23.* gaudebunt, intus, forisq; repleti.

Quartò, Tertium cœlum: ob loci sublimitatem, & pulchritudinem; quæ quantasit, *2. Cor. 12.* vel ex infima parte, quæ nos respicit, sole, luna, & stellis præfulgida, coniectare datur.

Quintò, Sancta Ciuitas: ob sanctorum *Apo. 10.* nobilissimorumq; ciuium iucundissimam societatem: vnde etiam Hierusalem appellatur, lapidibus preciosis constructa, atque ornata; ob animorum, corporumq; admirabilem, perfectamque innouationem.

Sextò, Denique vita æterna.

*Quamobrem hac voce hoc loco Apostoli
vti voluerunt?*

F 5 Tum

Tum ut sciamus quod ad vitam non ad mortem, primum quidem à Deo creati sumus, deinde verò à Christo redempti; tum ut hæc vita mortalis, qua etiam bestia fruuntur rationis expertes, non tam vita putetur quam somnium quoddam, aut imaginatio vitæ: vera est vita beatorum, qui corpore simul & anima viuent; sicut mors damnatorum pessima est, qui & corpore peribunt & anima.

Quid magni est viuere in æternum?

Quemadmodum nomine mortis æternæ, non intelligimus animæ separationem à corpore, quæ est in morte solatium; sed perpetua tormenta, perpetuos luctus, perpetuum interitum, & quicquid mali in morte fingi, & excogitari potest; Ita nomine vitæ æternæ, non est sola accipienda perpetua animæ cum corpore suo coniunctio (quomodo etiam damnati in perpetuum viuent) sed primò quidem animæ vita perfectissima, quæ est solus Deus; deinde verò quicquid viuenti solatium adfert, & desiderium complet; sic enim loqui consueuimus, rem nobis iucundam, esse vitam nostram.

*Boetius li.
3. de conso-
lat. Philo-
soph.
D. Aug.
lib. 3. de*

Quocirca æterna vita, quæ alio nomine summa beatitudo potest appellari, est status bonorum omnium aggregatione perfectus, in quo est tanta fœlicitatis consummatio, bonorumque nobilitas, ut facilius quid ibi non

non sit, quam quid ibi sit, possit explicari, & *symbolo*
 more scripturarum dici: *non esurient, neque* *ad cate-*
sitient, nec cadet super illos sol, neque ullus æstus: *chumenos*
Mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, *cap. 11.*
neque dolor, præcipitabitur mors in sempiternum. *Apo. 7.*
 Exhibebitur non vnum aliquod, sed omne *21.*
 prorsus bonum; Implebiturque omne desi- *Isaie. 25.*
 derium sanctorum. Quicquid enim quo- *Exodi. 33.*
 cunq; modo desiderari potest, id omne ple-
 nissimè possidebitur.

Hoc commonstres velim.

Desideramus primò cibum, ac potum: *Tob. 12.*
 Ibi quidem hos cibos terrenos fastidimus, *Lucæ. 14.*
 vtemur tamen cibo cœlesti, & inuisibili, quæ *7. 12.*
 transiens ministrabit filius Dei: *Et in ebria-* *psal. 35.*
buntur ab vbertate domus Domini.

Secundò, vestitum; Amiciemur *stolis albis,* *Apo. 3.*
 & *lumine sicut vestimento.* *7.*

Tertiò, ampla & commoda ædificia: qua- *Apo. 21.*
 lia in spatiosissimo cœlorum campo erunt
 nobilissima; domus eburnæ, omniq; gem-
 ma, lapideque precioso ornata.

Quartò, honores: Atqui *gloria, & diuitia* *psal. 112.*
in domo Domini.

Quintò, multarum rerum notitiam. Hic *1. Cor. 13.*
ex parte cognoscimus, imperfecta, incertaque
 scientia rerum paucarum; quæ scientia de-
 struetur succedente ea, quæ perfecta est. Quid
 enim non sciet, qui scientem & continen-
 tem omnia sciet?

Sextò,

Pfal. 138.

Sextò, gaudemus in Patria ciuibus bonis; Patria nostra cœlum, non nisi Principes alit sapientissimos, sanctissimos, nobilissimos, ditissimos nostrique amantissimos.

Septimò, honesta occupatione delectamur.

*Quanam obsecro?**Pfal. 83.*

Occupationes illic sunt duplices: Priores in laude iucundissima Dei; *Beati qui habitant in domo tua Domine, in sæcula sæculorum laudabunt te.*

Sap. 3.

Posteriores in orbis administratione: *Iudicabunt nationes, & dominabuntur populis;* Seruo fideli dictum legimus: *Esto potestatem habens super decem ciuitates.* Et hæc omnia hætenus dicta, ad secundarium præmium gloriæ cœlestis pertinens, quod vocant accidentale.

*Luc. 19.**Quod præterea præmium restat?**2. Pet. i.*

Præcipuum & omninò proprium æternæ vitæ, in quo perfecta beatitudo hominis consistit, & nobilissima vita animæ, estque diuinæ naturæ contemplatio, non per similitudinem aut speciem, (quæ nulla est diuinitatis) sed per ipsammet Dei essentiam, quæ in hominis animam illapsa, *diuinæ consortem naturæ* reddit, & vsque ad eò in Deum attollit; vt licet non exeat natura sua, videatur tamen Deus potius quàm homo, non aliter quàm

quàm candens carbo ignis dicitur, & vapor accensus flamma, propter internam ignis cum carbone & fumo coniunctionē. Hinc diuina quædam sanctorum pulchritudo, hinc summa delectatio, atque suauitas, gaudiumque, & amor in Deum, hinc denique in singulis facultatibus animæ corporisque summa & fœlix perfectio, perfecta que fœlicitas, Deus nempe, qui totum implens hominem, per omnia quę attingunt hominem penetrabit.

*Estne Sanctis aliquibus peculiaris corona
reposita?*

Est sanè: Etenim præter hæc præmia san-
ctis omnibus inter se communia, quædam
sunt particularia, (aureolas vocant Docto-
res) his conseruata, qui singulari virtute de
tribus hostibus victoriam reportarunt. Vir-
ginibus qui carnem superauerunt, ideoque
sequuntur agnum quocunque ierit, cantantes can- Apoc. 14.
ticum, quod alteri nulli cantare est datum. Do-
ctoribus, qui de cordibus errantium depel-
lunt dæmonē, promittit per Danielelem De-
us, *vt fulgeant quasi splendor firmamenti, & quasi* Dan. 12.
stella in perpetuas æternitates. Martyribus de-
nique, qui deuicto mundo venerunt ex magna
tribulatione, *iuntq; ante thronū Dei, cui seruiunt* Apoc. 7.
die ac nocte, sedentesq; accipient iudicium. Apoc. 20.

Quid sibi velit articulus paucis indica.

Iubemur hoc articulo credere, non qui-
dem

dem Christianos omnes ad hanc gloriam venturos (mali namque excludentur, & plerique boni à pietate deficiunt.)

Sed primò, hanc gloriam omnibus omninò hominibus à Deo paratam esse, qui

1. Tim. 2.

omnes vult saluos fieri.

Secundò, ad eam iam pertigisse non paucos, qui exuti corporibus cum Christo in cælis regnant.

Matth. 24.

Tertiò, eandem affecuturos Christianos omnes, qui ad fidem suos mores componunt, si vsque in finem persistunt; quia *qui per seuerauerit vsque in finem hic saluus erit.*

Fructus collige.

Seriò inuestiganda est via quæ ducit ad vitam, ne aberrantes deducamur ad mortem.

Et quidem hoc signum, quod ex latitudine, multorumque ingressu in vijs terrenis sumitur, in hac via non habet locum; vbi sicut

Matth. 7.

angusta est porta, ita arcta est via, quæ ducit ad vi-

Luce. 13.

tam, paucique ambulant per eam. Certissimum

autem indicium viæ rectæ est, si eam Rex ipse probatur ingressus; ille enim & tutiorem, & compendiosiore, & mundiorem haud dubiè tenuit. Christi igitur vita moreque nobis in hoc itinere ob oculos sunt semper habendi; Imitandi etiam sancti, cœlestis regis nobiles, & Principes, & properè currendam est, ne nobis in via cunctantibus, nox superueniens, cœlestis ciuitatis portas, exclusis nobis, obserat.

CA-